

Ο Αλέκος στη χώρα των παθημάτων, της Γιώτας Κ. Αλεξάνδρου (εικ.: Ναταλία Καπατσούλια)

Από **Απόστολος Πάππος** 08/06/2023

1826 0

Διαβάζεται σε 3'- **Ηλικιακό κοινό: 5+ (target 6-9)** – **Εικονογραφημένη λογοτεχνία για παιδιά**

Η φύση μιμείται την τέχνη.
Όσκαρ Ουάιλντ

Αγόρασέ το

Νέα έκδοση με νέα εικονογράφιση για τον *Αλέκο στη χώρα των παθημάτων* δέκα χρόνια μετά την πρώτη του κυκλοφορία και ξανά προς τη δόξα τραβά.

Περί τίνος πρόκειται

Ο Αλέκος επισκέπτεται τον παππού στο χωριό, όπου του δίνεται η ευκαιρία να εξερευνήσει τη φύση, να παρατηρήσει, να κάνει τα αγαπημένα του πειράματα. Ο μπαμπάς, στον οποίο θέλει να μοιάσει, είναι αληθινός επιστήμονας, με πτυχίο και γραφείο, έτσι και ο Αλέκος μόνο από... “καθαρά επιστημονικό ενδιαφέρον” έβαλε φωτιά στις πυγολαμπίδες ώστε να γίνουν πυρολαμπίδες, έβαλε τη γάτα στον φούρνο για να μαυρίσει, έδεσε βεγγαλικά σε μία κότα, μέχρι που του πήραν το κουτί των πειραμάτων για μία ολόκληρη εβδομάδα, μεγάλο χτύπημα γι’ αυτόν. Αλλά όταν έληξε η στέρηση, ο μεγάλος επιστήμονας ξαναβγήκε σεργιάνι. Σήμερα, θα βγάλει τις κεραίες από τις πεταλούδες και θα τις βάλει στο ραδιόφωνο του παππού που δεν έχει καλό σήμα. Μέχρι που... ο Αλέκος πιάνεται στην απόχη μιας γιγάντιας πεταλούδας, κάτι που ανατρέπει εντελώς τα πράγματα. “Ενοχος”, φωνάζουν όλα τα ζώα για τον γνωστό βασανιστή τους! “Είμαι αθώος. Εγώ ό,τι έκανα το έκανα για το καλό της επιστήμης”, φωνάζει ο Αλέκος. Στη χώρα των παθημάτων, τα μαθήματα είναι δυνατά.

Την περασμένη εβδομάδα πέρασα απίθανα στο χωριό του παππού. Έπιανα πυγολαμπίδες, τους έβαζα φωτιά και τις έκανα πυρολαμπίδες. Ζουλούσα τις πασχαλίτσες, για να φύγουν οι μαύρες βούλες. Τραβούσα τα πόδια στις ακρίδες, για να πηδούν πιο μακριά, και γίνονταν μακρίδες. Μια μέρα μάλιστα, παγίδευσα μι αράχνη, της έριξα ζάχαρη άχνη και κυνήγησα μ’ αυτήν τον Θύμιο, τον γιο του γείτονα. Του είπα πως η άσπρη αράχνη ήταν η Σπάιντερ-γούμαν, που ήθελε να τον γνωρίσει. Δεν με πίστεψε. Ούρλιαζε. Είχε πλάκα. Όλα αυτά, βέβαια, τα έκανα από «καθαρά επιστημονικό ενδιαφέρον», όπως λέει και ο μπαμπάς, που είναι αληθινός επιστήμονας, με πτυχίο και γραφείο.

Εστιάζοντας

Αναμφίβολα καλογραμμένη και εύρυθμη η χιουμοριστική ιστορία της Γιώτας Αλεξάνδρου με ήρωα τον Αλέκο, έναν μικρό ακούσιο δυνάστη των ζώων και εντόμων που πειραματίζεται μαζί τους, προκαλώντας την οργή τους. Για να μην αγιογραφούμε και ορθοπολιτικοποιούμε τα πάντα, τα παιδιά διαχρονικά και όπου γης πάντοτε πειραματίζονται με στοιχεία και πλάσματα της φύσης, με τα ζώα να αποτελούν ένα κατεξοχήν πεδίο πειραματισμού και δοκιμών των υποθέσεών τους. Δεν πρόκειται περί βασανισμού, ούτε περί συνειδητής επιλογής να ταλαιπωρήσουν κάποιο ζώο, αλλά για βιωματική εξερεύνηση του κόσμου, μια εισαγωγή στον κόσμο των φυσικών επιστημών. Ασφαλώς, στον σημερινό κόσμο, ευαισθητοποιημένοι πλέον με κάθε πλάσμα και το δικαίωμά του στη ζωή και την απουσία οποιασδήποτε κακομεταχείρισης, εισερχόμαστε μέσω της αγωγής στον πειραματισμό των παιδιών αναπτύσσοντας μαζί τους επιχειρήματα για το πόσο ταλαιπωρούνται τα ζώα από τις “χαριτωμένες” δοκιμές μας. Κάπως έτσι, από τέτοιες καταστάσεις, όπως του Αλέκου, αλλά και συζητήσεις, προκύπτει η πραγματική ευαισθητοποίηση για τα δικαιώματα των ζώων, τον σεβασμό των δικαιωμάτων τους, την αποδοχή τους ως ισότιμους εταίρους του πλανήτη μας, απαραίτητους στην αλυσίδα της ζωής.

Ο Αλέκος με τα παθήματά του επιτυγχάνει ακριβώς όλα τα παραπάνω. Με βασικό όπλο το χιούμορ και τη φυσική περιέργεια των παιδιών, την τάση τους για βίωμα και διάδραση και όχι ντοκιμαντερίστικη τηλεοπτική εμπέδωση των πάντων, ο χαριτωμένος ήρωας διεισδύει στον κόσμο των παιδιών δίχως διδακτισμό, έχοντας προσφέρει την απόλαυση της ανάγνωσης.

Η εικονογράφιση της Ναταλίας Καπατσούλια παραστατική, με ιδιαίτερη εκφραστικότητα, με τις αποχρώσεις του πράσινου να κυριαρχούν στην παλέτα της, αποτυπώνοντας τη φύση και τον διάβα του Αλέκου σε αυτήν, χαρίζει ποιότητα στην έκδοση.

Για αναγνώστες από 5-6 περίπου ετών.

Εκδόσεις Ελληνοεκδοτική.

Απόσπασμα

Δείτε το βιβλίο στην Ελληνοεκδοτική και διαβάστε απόσπασμα [εδώ](#)

BOOK SECRET

Η συγγραφέας Γιώτα Αλεξάνδρου αποκάλυψε στη Δώρα Πουρή και στο ELNIPLEX πώς δημιουργήθηκε η ιδέα της συγγραφής του βιβλίου, καθώς και άλλες παραμέτρους του:

«Η ιδέα του Αλέκου προέκυψε μάλλον ανάποδα, από μια εικόνα στη μέση της ιστορίας, μια πραγματική εικόνα. Μια τεράστια απόχη που βούτηξε στη θάλασσα και αναδύθηκε με πέντε ψάρια στο δίχτυ της. Αντιστρέφοντας την εικόνα, φαντάστηκα ένα γιγάντιο ψάρι -που μετά έγινε πεταλούδα- να κρατάει μια απόχη με έναν μικροσκοπικό άνθρωπο μέσα στο δίχτυ. Πώς θα μπορούσε να νιώσει αυτός ο άνθρωπος που άλλαξαν θέση; Έτσι εμφανίστηκε ο Αλέκος, ένα παιδί που θαυμάζει τον επιστήμονα πατέρα του και θέλει να του μοιάσει. Είναι ένα παιδί με έντονο ερευνητικό πνεύμα και φιλοπερίεργη διάθεση. Σε αντίθεση, όμως, με τον Χάρη, τον ήρωα της προηγούμενης ιστορίας μου, του λείπει η ενσυναίσθηση. Όταν η ηλίσση από το τσίγκινο πιάτο-κράνος του παππού θα του προκαλέσει παραισθήσεις, θα φανταστεί για πρώτη φορά τον εαυτό του στη θέση των πειραματόζωων του και θα «νιώσει» από πρώτο χέρι πώς είναι να σε αντιμετωπίζουν ως άψυχο αντικείμενο, ως παιχνίδι. Και φυσικά δε θα του αρέσει. Και μπορεί οι πειραματισμοί του με τα ζουζούνια να προκαλούν αρχικά γέλιο στον αναγνώστη, η αντιστροφή ρόλων στη συνέχεια της ιστορίας θα τον βάλει σε σκέψεις. «Εγώ ότι έκανα, το έκανα για το καλό της επιστήμης» αναφωνεί ο Αλέκος, όταν αντιμετωπίζει τα αγριεμένα ζώα που είχαν δεινοπαθήσει στα χέρια του. Μπορεί, όμως, η επιστήμη να προχωράει χωρίς ηθική; Ερώτημα που απασχολεί και τον κόσμο των ενηλίκων. Έχουμε δικαίωμα να λειτουργούμε εις βάρος των πλάσμάτων της φύσης «για το καλό της επιστήμης»; Ποια είναι τα όρια της περιέργειας μας;»

«Από την εμπειρία μου με τα παιδιά στο σχολείο, θα έλεγα ότι η επιρροή της τηλεόρασης είναι εμφανής. Η άκριτη και χωρίς την επίβλεψη ενήλικα παρακολούθηση ακατάλληλων -για την ηλικία τους- προγραμμάτων μπορεί να οδηγήσει στην εκδήλωση επιθετικότητας και φόβων στα παιχνίδια φαντασίας τους. Σε πολλά προγράμματα που χαρακτηρίζονται ως παιδικά είναι έντονο το στοιχείο της βίας και η απουσία ενσυναίσθησης. Τα παιδιά αντιγράφουν, μιμούνται τα προβαλλόμενα πρότυπα και ιδιαίτερα αν η επαφή με την τηλεόραση είναι η μόνη τους εμπειρία μετά το σχολείο. Αν η τηλεόραση έχει υποκαταστήσει την ουσιαστική, τρυφερή σχέση αγάπης με τους απόντες γονείς. Η ενσυναίσθηση είναι μια ικανότητα που μαθαίνεται, καλλιεργείται. Όχι όμως από μόνη της.»

Στο τέλος της ιστορίας ο Αλέκος βλέπει ένα τεράστιο κουκουνάρι να τον αγριοκοιτάζει. Μήπως ξεσηκωθούν και τα κουκουνάρια εναντίον του; Το μυστήριο λύνει και πάλι η συγγραφέας:

«Δεν ήταν αυτή η αρχική μου σκέψη. Οι ήρωες, όμως, και οι ιστορίες τους αυτονομούνται από τη στιγμή που θα αρχίσουν να ταξιδεύουν στο χαρτί. Αν ο Αλέκος και οι φίλοι του το επιθυμούν, ποιος ξέρει... μπορεί!»

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ	
Τίτλος:	Ο Αλέκος στη χώρα των παθημάτων
Συγγραφέας:	Γιώτα Κ. Αλεξάνδρου
Εικονογράφος:	Ναταλία Καπατσούλια
Εκδόσεις:	ΕΛΛΗΝΟΕΚΔΟΤΙΚΗ, Φεβρουάριος 2023
Επιμέλεια:	Χριστίνα Νάζαρη
Γραφιστική επιμέλεια:	Δάφνη Κουλούρη
Σελίδες:	40
Μέγεθος:	15 X 22
ISBN:	978-960-563-518-3